

Arrest

nr. 76 878 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 17 november 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 november 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GELUYKENS, die loco advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 mei 2011 legden verzoekster en haar Belgische partner, de heer L., een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Verzoekster diende op 26 mei 2011 tevens een aanvraag in om, in functie van haar Belgische partner, in het bezit gesteld te worden van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Op 8 november 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te

verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 10 november 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.05.2011 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste 1 jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

De partner van betrokkene is pas op 29.04.2011 gescheiden van zijn ex-echtgenote. Bijgevolg kan er dan ook geen sprake zijn van een relatie van 1 jaar met betrokkene.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 40bis en 62, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 50 en 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), van artikel 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de rechten van verdediging, waaronder artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Zij verschaft volgende toelichting:

“De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid stelt dat er geen sprake kan zijn van een relatie van 1 jaar met betrokkene daar de partner van betrokkene pas op 29 april 2011 gescheiden is van zijn ex-echtgenote.

Deze argumentatie kan evenwel niet gevolgd worden.

[...]

De bepaling waarop verzoekster zich baseerde was het tweede criterium [in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet] welke stelt dat de duurzame relatie aangetoond wordt, doordat de partners bewijzen dat zij elkaar sedert tenminste één jaar kennen en met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar driemaal ontmoet hebben gedurende tenminste 45 dagen.

Deze bepaling spreekt overduidelijk dat de partners moeten bewijzen dat zij elkaar sedert tenminste één jaar kennen en niet dat zij ongehuwd dienden te zijn gedurende deze termijn om dit te bewerkstelligen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft bijgevolg de wettelijke voorwaarden uitgebreid door te stellen dat de partners gedurende deze termijn dienen ongehuwd te zijn.

Dergelijke interpretatie kan niet aanvaard worden en is in strijd met de wettelijke bepalingen ter zake.

De wet spreekt overduidelijk dat de stabiele en duurzame relatie wordt aangetoond doordat de partners elkaar gedurende minstens één jaar kennen.

Niet meer en niet minder.

Het "kennen" van iemand, impliceert hoegenaamd niet dat men ongehuwd dient te zijn. Zoals reeds eerder werd uiteengezet leerden zij elkaar immers in juni 2008 kennen.

Vervolgens onderhielden zij contact per e-mail, gsm, Skype e.d. meer.

Hieromtrent worden bij huidig verzoekschrift nog bijkomende stukken bijgebracht (stukken 2-3).

Tevens werden er veelvuldig wederzijdse bezoeken afgelegd, zoals ook bewezen in de bij de aanvraag bijgevoegde stukken. Alzo begonnen zij begin 2010 een relatie waarna de bezoeken werden opgedreven.

Zo is verzoekster herhaaldelijk in België op bezoek geweest, is de heer [L.] herhaaldelijk bij verzoekster op bezoek geweest en zijn zij samen op vakantie geweest in Minsk en in Turkije. Uit de voorgebrachte stukken blijkt ook dat het aantal dagen dat zij voorafgaand aan de aanvraag samen doorbrachten ruim boven de vereiste 45 dagen is. Met diezelfde stukken wordt eveneens bewezen dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag al veel meer dan drie keer ontmoet hebben.

Het feit dat verzoekster en de heer [L.] elkaar kennen sedert 2008 en een liefdesrelatie hebben opgebouwd sedert begin 2010 wordt bijgevolg ten overvloede bewezen door de bijgevoegde stukken, meer bepaald de verschillende e-mailberichten (stuk 3), de uitgebreide telefoongesprekken via Skype (stuk 2) en de andere bewijsstukken, welke reeds bij de aanvraag werden toegevoegd.

Aldusdanig is voldaan aan alle wettelijke voorwaarden, zowel van art. 40bis, §2, 2° e.v. Vreemdelingenwet als van het KB van 5 juli 2010 waarin wordt gespecificeerd hoe het stabiele karakter van de relatie wordt aangetoond.

Bij de verklaring van wettelijke samenwoning dd. 26 mei 2011 waren zowel verzoekster als haar partner ongehuwd.

Verzoekster is nog nooit gehuwd geweest, terwijl de heer [L.] bij vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen dd. 28 maart 2011, waarbij de akte 'regeling rechten voorafgaandelijk de echtscheiding onderlinge toestemming dd. 2 november 2010' werd gehomologeerd, gescheiden werd verklaard van mevrouw [L.].

Dit echtscheidingsvonnis trad in kracht van gewijsde dd. 29 april 2011 en werd overschreven in de registers van de burgerlijke stand dd. 16 mei 2011.

Aldus werd dd. 26 mei 2011 eveneens voldaan aan de wettelijke voorwaarden van de wettelijke samenwoning.

Het gegeven dat de heer [L.] op papier nog getrouwd was met zijn ondertussen ex-echtgenote doet namelijk geen afbreuk aan de relatie tussen de heer [L.] en verzoekster.

Het tegenovergestelde beweren, conform de interpretatie van de Dienst Vreemdelingenzaken, houdt in dat men elke vorm van overspel uitsluit, daar men stelt dat met tijdens het huwelijk geen andere (overspelige) relatie kan onderhouden.

Door dit gegeven te miskennen schendt de bestreden beslissing de kwestieuze wetsartikelen en minacht zij de motiveringsplicht.”

4.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat verzoekster in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op verschillende van de nochtans door [haar] opgeworpen schendingen, behoudens wat de vermeende schending van de formele motiveringsplicht betreft.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoek[st]er vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoek[st]er slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels, is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoek[st]er door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden, zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649, 25.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet - naar behoren - worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Betreffende de voorgehouden schending van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoek[st]ers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat [zij] er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoek[st]er het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoek[st]er de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979. Arr. Cass. 1978-79. 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoek[st]er het genoemde inzicht verschafft en aldus volstaat om [haar] toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoek[st]ers uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoek[st]ers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door [haar] geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoek[st]ers enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Volledigheidshalve laat de verwerende partij nog gelden dat verzoeksters feitelijke kritiek aangaande de concrete motieven van de bestreden beslissing geen afbreuk kunnen doen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. Rv.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

In casu heeft verzoekster een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ingediend als partner in een duurzame relatie.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft evenwel vastgesteld dat de samenwonende partner van verzoekster pas op 29.04.2011 gescheiden is van zijn ex-echtgenote. (stuk 1)

Het is dan ook geenszins kennelijk onredelijk dat de gemachtigde geoordeeld heeft dat er geen sprake kan zijn van een duurzame en stabiele relatie van één jaar in de zin van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, gezien de partner van verzoekster pas op 29.04.2011 is gescheiden.”

4.3.1. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

4.3.2. In de mate dat verzoekster de motivering inhoudelijk betwist, voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Deze dient te worden onderzocht in het kader van de toepassing van de op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing van kracht zijnde artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing sinds de inwerkingtreding van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 op 22 september 2011, luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voorzover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen."

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

Artikel 40bis, §§ 2 en 4, van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40ter van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belgische onderdaan, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische onderdaan een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 – bepaling waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen – een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

De bewijslast inzake het bestaan van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebreke aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden staat het de aanvrager vrij alle door hem dienstig geachte stukken als bewijs aan te brengen. Het komt aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid toe om de overgelegde overtuigingsstukken te beoordelen. Hij beschikt hierbij over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad kan enkel nagaan of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid is uitgegaan van juiste gegevens en of zijn beoordeling niet kennelijk onredelijk is.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat verzoekster en haar Belgische partner geen relatie van één jaar kunnen hebben aangezien de Belgische partner van verzoekster pas sedert 29 april 2011 uit de echt gescheiden is en daarom verzoeksters aanvraag om in het bezit gesteld te worden van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie afwees.

Het feit dat het huwelijk van de Belgische partner van verzoekster pas kort voor verzoekster haar aanvraag indiende om, in functie van deze man, tot een verblijf in België toegelaten te worden ontbonden werd, laat op zich evenwel niet toe te besluiten dat verzoekster en deze man, die een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten, voorafgaand aan deze aanvraag geen duurzame en stabiele relatie, in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet hadden. Voormeld feit heeft ook niet tot gevolg dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de verschillende bewijsstukken die verzoekster heeft aangebracht om aan te tonen dat zij en haar Belgische partner elkaar reeds sedert een aantal jaar kennen, dat zij elkaar meer dan drie maal hebben ontmoet en dat deze ontmoetingen meer dan vijfenveertig dagen duurden, buiten beschouwing kan laten.

De Raad wijst erop dat artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, d) van de Vreemdelingenwet weliswaar als voorwaarde stelt dat beide partners die een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap gesloten hebben ongehuwd dienen te zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie met een andere persoon mogen hebben, opdat de niet-Belgische partner een verblijfsrecht zou kunnen laten gelden, doch het is

niet betwist dat verzoekster en haar partner aan deze voorwaarde voldeden op het ogenblik dat verzoekster verzocht om tot een verblijf toegelaten te worden.

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet bepaalt daarnaast slechts dat de partners dienen te bewijzen dat *“zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.”* Deze bepaling voorziet derhalve niet dat de partners moeten aantonen dat hun relatie in de twee jaar voorafgaand aan de verblijfsaanvraag van de niet-Belgische partner niet overspelig was en laat ook niet toe te besluiten dat geen rekening mag worden gehouden met de periode tijdens dewelke hun relatie overspelig was.

Er moet verder worden opgemerkt het loutere feit dat verzoeksters partner met haar een relatie startte op het ogenblik dat hij nog gehuwd was en hun relatie wat hem betreft overspelig was, niet automatisch impliceert dat deze relatie de voorbije jaren niet stabiel en duurzaam was.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de stellingname van verweerder geen steun vindt in artikel 40bis van de Vreemdelingenwet en kennelijk onredelijk is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangetoond.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerde middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

5. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 november 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK